

Близо 3 години след революцията на розите

Грузия,

Ивелина КИРЯКОВА

Руснаците си тръгват, да заповядат американците!

Усещането за промяна в бившата съветска ре-

публика Грузия е неизбежно, дори и за човек, прекарал там два-три дни.

Всичко в родината на съветския вожд Йосиф Сталин говори за окончателен развод с Русия и нов брак с Америка.

Неотдавнашният отказ на Кремъл да внесе грузински вина и минералната вода "Боржоми" поради "санитарни" причини само ускори разтрогването на брака, който определено не е по взаимно съгласие.

"Грузинците упорито работят, за да изглеждат като западници. Тбилиси се променя с всеки месец. Когато пристигнах за пръв път, едва успях да изляза от една дупка на пътя, за да вляза в друга", разказва Умберто Гало от Италия. Специалист е по биология и идва поне три пъти в годината в кавказката страна.

Греещи от светлина улици, прясно боядисани сгради и опънат като по конец асфалт е новото лице на грузинската столица.

От езика на Пушкин не е останала и следа по надписите на улици, табели, билбордове и реклами. Грузинската реч по тях е преведена само на английски.

Това обаче съвсем не означава, че местните говорят свободно езика на Шекспир. Млада жена на рецепцията в хотел "Грузия" упорито размахваше три ключа, макар че петима журналисти обясняваха, накрая и с пръсти на ръцете, че са запазили по стая за всеки.

"Както казваме в Москва, грузинците вече забравиха руския, но още не са научи-

ли английския", развеселено добавя Олга.

След мащабна реформа в образованието в страната руският се изучава като "чужд език". Все по-трудно издържа на конкуренцията на западните езици.

В избора на английския пред руския в Грузия има и доза "огорчение" от миналото.

"Американците никога не са обиждали езика ни, за разлика от руснаците, които го наричаха език на диваците, кучешки език", разказва мъж на около 45 г.

Бодлите на розите

Близо 3 г. след революцията на розите (22 ноември 2003 г. - б.р.), довела на власт прозападния президент Михаил Саакашвили, Грузия е доста далеч от западния стандарт на живот и

твърде близо до излизане от Общността на независимите държави.

"Изчислихме, че ни трябва 75 г., за да достигнем БВП на глава от населението в Западна Европа", казва министърът на околната среда и бивш министър на правосъдието Георге Папуашвили.

Днес грузинецът получава средна месечна заплата от 108 лари, или \$ 50. Взима пенсия от \$14 (увеличена от \$ 7 след Революцията на розите - б.р.) Плаща

ბ ჯმსჯ ბუბონს ქუჩის
GEORGE W. BUSH STREET

№ 1 - 80

пълен на Запад!

твърде близо до излизане от Общността на независимите държави.

"Изчислихме, че ни трябва 75 г., за да достигнем БВП на глава от населението в Западна Европа", казва министърът на околната среда и бивш министър на правосъдието Георге Папуашвили.

Днес грузинецът получава средна месечна заплата от 108 лари, или \$ 50. Взима пенсия от \$14 (увеличена от \$ 7 след Революцията на розите - б.р.) Плаща

Грузинец подкарва овците си на паша през една от улиците, водещи към Тбилиси. От руното им местните правят пухкави шапки, които продават само за 15 долара. Снимки Авторката

Ленински съботник в Кавказ

Министърът на околната среда на Грузия Георге Папуашвили (най-вдясно) и представител на същото министерство от Норвегия бяха сред най-чевърстите чистачи в Гудаури.

С призива: "Да почистим Гудаури" (грузински ски курорт в Кавказ), министри на околната среда в Европа, екологични организации и журналисти, сред които и репортерка на "Труд", запретнаха ръкави в познатия от времето на соцреализма Ленински съботник.

С най-малко половин чувал, пълен с боклуци, трябва да представят делегатите участници в международната конференция "Обратното броене за Кавказ 2010". Участниците начертах мерки за опазване биоразнообразието в Кавказ - една от 25-те "горещи точки" на изчезващи животни на планетата. ♦

гули.

"Как ви звучи заплата от 40 долара на месец? Преподавам история на грузинския език в университета. Ако не си докарвам допълнителен доход като екскурзовод, семейството ми е загубено", споделя Елмераб.

Официално безработицата в Грузия е 12,6 на сто от трудоспособното население (2,04 млн. души от общо 4,6 млн. - б.р.). В действителност обаче на места достига 60 на сто.

"Моя позната е на 45 г. и не може да си намери работа дори като камериерка. Трябва да е привлекателна и да знае езици", разказва Мари от Тбилиси.

Илия е на 63 г., но изглежда като на 83 г. Цял живот е изкарвал прехраната си, като пасе овце в село Коби, на 3000 метра височина в Кавказ.

На поздрав "Гамарджуба" (Добър ден - на грузински - б.р.) край Военния път през Кавказ, умислено отговаря: "Няма нищо добро за нас." Тая зима изкарал много тежко. Без електричество, с 14 долара пенсия и метър и половина сняг.

Щастливото бъдеще

"Каквото и да си говорим, Грузия днес е бедна държава, която освен с икономически проблеми трябва да се бори и със сепаратизма в Абхазия и Южна Осетия. Ще почакаме още щастливото бъдеще", разсъждава Елмераб.

А иначе грузинците са топли и весели хора. Хубаво пеят. Целуват се звучно. Мъжете все още крадат булките си, а сексът преди брака е табу.

Тбилиси - София